

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za pravna pitanja

2013/2130(INI)

23.1.2014

MIŠLJENJE

Odbora za pravna pitanja

upućeno Odboru za ustavna pitanja

o provedbi Ugovora iz Lisabona s obzirom na Europski parlament
(2013/2130(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Eva Lichtenberger

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za pravna pitanja poziva Odbor za ustavna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. naglašava da je Ugovor iz Lisabona zamišljen kao korak naprijed u postizanju veće transparentnosti i demokratičnosti postupaka odlučivanja, što odražava predanost Ugovora bliskijem zajedništvu naroda Europe, u kojem se odluke donose što otvorenije i bliže građaninu, jačanjem uloge Europskoga parlamenta i nacionalnih parlamenta, čime se omogućuju demokratičniji i transparentniji postupci za donošenje akata Unije, koji su nužni s obzirom na utjecaj tih akata na građane i poduzeća; međutim, ističe da se ostvarenje tog demokratskog cilja dovodi u pitanje ako institucije EU-a ne poštuju međusobne nadležnosti, postupke utvrđene Ugovorima i načelo lojalne suradnje;
2. ističe da je odabir ispravne pravne osnove, kako potvrđuje Sud Europske unije, pitanje ustavne naravi jer određuje postojanje i djelokrug nadležnosti EU-a, postupaka koje treba slijediti i pojedine nadležnosti institucionalnih subjekata koji su uključeni u donošenje akata; stoga žali što je Parlament morao Sudu Europske unije opetovano podnosići tužbe za poništenje akata koje je donijelo Vijeće zbog odabira pravne osnove, među kojima su i dva akta donesena u sklopu zastarjelog „trećeg stupa” dugo nakon što je Ugovor iz Lisabona stupio na snagu¹;
3. podsjeća da je Ugovor iz Lisabona povećao ulogu i ovlasti Europskoga parlamenta na području međunarodnih sporazuma te ističe da danas međunarodni sporazumi sve više pokrivaju područja koja se tiču svakodnevnog života građana i koja tradicionalno te u sklopu primarnoga prava ulaze u djelokrug redovnih zakonodavnih postupaka; smatra da je nužno da se odredba članka 218. stavka 10. UFEU-a, kojom se određuje da Parlament mora odmah i u cijelosti biti obaviješten o svim fazama postupka zaključenja međunarodnih sporazuma, primjenjuje sukladno članku 10. Ugovora o Europskoj Uniji, prema kojem se funkcioniranje Unije temelji na predstavničkoj demokraciji, koja zahtijeva transparentnost i demokratsku raspravu o pitanjima o kojima se odlučuje;
4. naglašava da, s obzirom na međunarodne sporazume, Parlament može samo dati ili uskratiti svoju suglasnost te mu stoga treba omogućiti da izrazi utemeljeno mišljenje o ciljevima kojima Europska unija teži u pregovorima prije sastavljanja pregovaračkog mandata; s tim u vezi žali zbog teškoća koje su, primjerice, nastale tijekom pregovora o Ugovoru Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo o iznimkama u vezi s autorskim pravom za slabovidne osobe te ističe da bi pružanjem pravovremenih informacija i uzimanjem u obzir stajališta Parlamenta bilo lakše dobiti naknadnu suglasnost Parlamenta;
5. ističe da su, kad je Ugovorom iz Lisabona Europsko vijeće uspostavljeno kao institucija, njegove dužnosti utvrđene u članku 15. Ugovora o Europskoj uniji, u kojem se navodi da „Europsko vijeće daje Uniji potreban poticaj za njezin razvoj i utvrđuje opće političke smjernice i prioritete tog razvoja” pri čemu se izričito isključuje provođenje zakonodavnih

¹ Vidi Odluku Vijeća 2013/129/EU od 7. ožujka 2013. o podvrgavanju 4-metilamfetamina mjerama nadzora te Provedbenu odluku Vijeća 2013/496/EU od 7. listopada 2013. o podvrgavanju 5-(2-aminopropil)indola mjerama nadzora.

funkcija; ističe da je Europsko vijeće interveniralo u zakonodavni postupak tako što je odlučilo ukloniti određene elemente iz tekstova oko kojih su se Parlament i Vijeće bili usuglasili; s tim u vezi prisjeća se *de facto* brisanja članaka 6. i 8. usuglašenoga teksta o prijedlogu Uredbe o europskom patentu s jedinstvenim učinkom te takve intervencije Europskog vijeća smatra nezakonitima²;

6. ističe da je Parlament u načelu pozdravio uvođenje delegiranih akata u članak 290. UFEU-a budući da omogućuju veći djelokrug nadzora, ali naglašava da dodjela takvih delegiranih ovlasti ili provedbenih ovlasti iz članka 291. nikad ne predstavlja obvezu; priznaje da bi uporabu delegiranih akata trebalo razmotriti u slučajevima kad je potrebna fleksibilnost i učinkovitost koje se ne mogu postići redovnim zakonodavnim postupkom, pod uvjetom da su cilj, sadržaj, područje primjene i trajanje delegiranja izrijekom utvrđeni i da su uvjeti delegiranja jasno određeni u osnovnom aktu; izražava zabrinutost zbog tendencije Vijeća da insistira na uporabi provedbenih akata za odredbe u kojima bi se trebalo upotrijebiti samo osnovni akt ili delegirani akti; naglašava da zakonodavac smije dopustiti uporabu provedbenih akata samo za donošenje elemenata koji ne predstavljaju daljnju političku orijentaciju; priznaje da članak 290. izričito ograničava djelokrug delegiranih akata na elemente zakonodavnog akta koji nisu ključni i da se stoga delegirani akti ne smiju upotrebljavati u vezi s pravilima od suštinske važnosti za predmet relevantnog zakonodavstva;
7. naglašava da se Ugovorom iz Lisabona veća uloga daje nacionalnim parlamentima te ističe da, uz ulogu u praćenju poštovanja načela supsidijarnosti i načela proporcionalnosti, nacionalni parlamenti mogu doprinijeti i pozitivno doprinose političkom dijalušu; smatra da aktivna uloga koju nacionalni parlamenti mogu imati pri usmjeravanju članova Vijeća ministara i dobra suradnja Europskog parlamenta s nacionalnim parlamentima mogu pomoći pri uspostavi zdrave parlamentarne protuteže provedbi izvršne vlasti u funkcioniranju EU-a; upućuje također na obrazložena mišljenja koja su u skladu s člankom 7. stavkom 2. Protokola br. 2. podnijeli nacionalni parlamenti, u kojima se navodi da širok djelokrug delegiranja ovlasti iz članka 290. UFEU-a u predloženim aktima ne omogućuje ocjenu činjenice bi li konkretna zakonodavna stvarnost bila u skladu s načelom supsidijarnosti ili ne;

² Odluka Europskoga vijeća o učinkovitom uklanjanju gore spomenutih članaka iz nacrta uredbe donesena je 29. lipnja 2012.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	21.1.2014
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	María Irigoyen Pérez